

Esimene aruanne

Eesti vana vara korjamisest ja keelemurrete uurimisest 24. märtsil 1888.

Minu palumise lõpetus ei olnud ajalehtedes veel lugijate ette jõudnud siis hakkas juba lahkeid vastusi ja üleskirjutusi tulema. See on mind väga rõõmustanud ja täidab südant tänuga. Ühtlasi on see julgeks lootuseks, et minu palumise suur tähtsus täiesti ära on mõistetud ja pea palju tõisi korjandusi ja kirjutusi tagajärjel tuleb. Esimesed lahked kirjasaatjad on järgmised:

1. A. Saal Tartus on neli postpaberi poognat näitusi Tori kihelkonna keelemurdest saatnud, osast grammatilised tähendused, osast mõned kõnekäänud ja laused, osast veikesed jutukesed rahvasuust. Et küll hr. Saal Torist pärit ja tema ülespanekud õpetlikud ja kõigiti tähelepanemise väärt on, siiski on soovida, et materjali täiendamiseks veel Torist lisa tuleks.

2. J. Aaron Tallinnas on kaks lihtpaberi poognat keelemurde näitusi Rapla kihelkonnast saatnud, kuus juttu rahvasuust. Tänuväärt saatmine! Täiendamiseks on ka Raplast veel lisa paluda. Soovitav oleks kui saatja ka siit mõned iseäralised kõnekäänud ja laused jutustatule juurde lisaks, mis nimelt kohalise murde iseloomu õige nägusalt ja elavalt ilmutavad.
/ — — — /

Ses aruandes arvan mina enesele armsaks kohuseks, ka neid suguvendi tänada, südamlikult tänada, kes mulle minevaasta muinas-aja uurimise materjali on saatnud. Need on:

/ — — — / IV Kooliõpetaja J. M. Sommer saatis 216 vana rahvalaulu, mis ta Kose kihelkonnas oli üles kirjutanud. Tänuväärt korjandus!
/ — — — /

Kõiki neid auusaid suguvendi, kes nõnda meie esivanemate mälestusi armastusega korjanud ja lahkusega minule saatnud, tänan lõpetuseks südamelikult. Nende töö ei saa asjata olema.

Dr. J. HURT

«Olevik» 28. paastukuu päev
1888